

[Grünbaum.]

synes, at det var rimeligt i dag, hvor netop hr. Poul Møller er finansministeren, at sige de ting, jeg sagde. Hvis det kan føre til, at man kommer over i en væsentlig mere saglig debat omkring skatterne, end vi har haft tidligere, skal jeg kun hilse det med glæde.

Vi har altså stadig væk ikke fået noget svar om de 1.400 mill., og det forstår jeg udmærket godt. Der kan nemlig ikke gives noget svar. Jeg har jo tidligere givet det svar på det spørgsmål, som er det rigtige: de er brugt til skatteenedsættelser. Det er jo sandheden. Men nu vil jeg bede den højtærede finansminister tale med sine embedsmænd. Sidste gang vi drøftede det, havde vi jo lidt hovedregning, som hr. Poul Møller dengang ikke mente gik helt op, sådan som jeg sagde det, men nu har finansministeren jo mulighed for at snakke med sine embedsmænd om det.

Jeg vil altså ikke bebrejde finansministeren, at han ikke i dag kan komme til folketinget og sige: vi kan nedsætte de direkte skatter med 1.400 mill. kr. Jeg bebrejder kun, at man har sagt det i opposition. Hvis vi som sagt nu kan få en saglig debat om skatterne i fremtiden, så er det da altid noget.

Aksel Larsen: Jeg forventer, at vi, når vi kommer noget længere frem og regeringen får fundet sit talmateriale, får noget klarere besked, end vi nu har fået, om, hvordan udsigterne er.

Finansministeren sagde nu, at regeringen havde til hensigt at begrænse udgiftsstigningen med 600 mill. kr., og det måtte man jo forstå således, at man ville begrænse den stigning, der var forudset af den tidligere regering. På den anden side blev det erklæret af statsministeren i hans tiltrædelseserklæring her i folketinget, at man nu forudser, at statsudgifterne bliver 800 mill. kr. større end af den foregående regering beregnet. Jeg ved ikke, hvilket af tallene jeg skal holde mig til. Jeg siger kun, at hvis det er statsministerens tal fra tiltrædelseserklæringen, så vil resultatet, hvis det lykkes for regeringen gennem mere eller mindre brutale foranstaltninger — det er jo boligfonden, jeg tænker på — at skære 600 mill. kr. væk, stadig væk være en stigning på 200 mill. kr. i forhold til det af den tidligere regering

fremsatte finanslovsforslag. Hvis det er tilfældet, kan vi altså vente os overraskelser her, men i øvrigt: vi må vel vente og se.

Jeg må have lov at sige til forsvarsministeren og til hr. Haunstrup Clemmensen, at jeg beder indtrængende om, at man ikke fra nogen side opfatter det som en injurie, at jeg forvekslede navnene; det hang jo sammen med, at forsvarsministeren var ordfører, da vi behandlede forslaget til udskrivningslov i fjor.

Dernæst takker jeg, fordi jeg blev manuduceret herfra om fradragsret for kommunale skatter og fik en oplysning jeg ikke kendte. Jeg har fået lov til at låne papiret, det er Valg-Orientering, udgivet af det konservative folkeparti, for 9. januar, hvor der ganske rigtigt står, at fradragsret for betalte og forfaldne kommunale skatter genindføres ved kildeskattens ikrafttræden.

Dette papir kendte jeg ikke, jeg har ikke haft det for øje; det, jeg har henholdt mig til, er et andet papir fra det konservative folkeparti, valgudtalelse vedtaget tirsdag den 19. december 1967 med overskriften: „Tryghed og Tillid“. Som det uordentlige menneske jeg er, havde jeg ikke selv mine papirer med hened, så det har jeg også ved elskværdighed fra den konservative ordfører fået lov til at låne. Her står der ikke noget forbehold om, at det skal være ved kildeskattens ikrafttræden. Her står, at man har 5 aldeles udmærkede ting, man stiller op som samlet alternativ til de to lovforslag fra regeringen, der blev forkastet den 15. december. Der står:

„Over for regeringens forslag om indgriben i gældende overenskomster og en uretfærdig ekstra skat foreslår vi følgende sammenhængende alternativ.“

Så regnes de 5 punkter op, og i punkt 5 hedder det bl. a.:

„Fremme af egnsudviklingen bl. a. ved at bevare den kommunale fradragsret.“

Det kan godt være, at det er mig, der har opfattet det forkert, men jeg tror, at alle, der har læst dette, vil opfatte det sådan, at den kommunale fradragsret skal ikke forsvinde så meget som en eneste dag, den skal bevares. Det var det, jeg henholdt mig til, da jeg anholdt det før.

Finansministeren (Poul Møller): Det var hr. Grünbaum — nej, det var vist